

**Ομιλία στην Ε' Αντικατοχική Πορεία προς Μια Μηλιά -Κυθρέα
που έγινε στις 3.11.1991 από τον κ. Χριστόδουλο Πέτσα,
πρόεδρο του Σωματείου**

Έντιμε κύριε Υπουργέ, κ. Βουλευτές, εκπρόσωπε της Ελληνικής Πρεσβείας, εκπρόσωπε της Βουλής, Πανοσιολογιότατε Ηγούμενε της Ιεράς Μονής Κύκκου, Κύριε Πρόεδρε του ΔΗΚΟ κ. πρώην Πρόεδρε της Κυπριακής Δημοκρατίας και λοιποί εκπρόσωποι Κομμάτων, εκλεκτοί προσκεκλημένοι, Αγαπητοί συναγωνιστές, συναγωνίστριες.

Πέρασαν μέχρι σήμερα 17 ολόκληρα χρόνια από την αποφράδα κείνη μέρα, όταν στις 20 Ιουλίου 1974 διαπράχθηκε το δίδυμο έγκλημα σε βάρος της ταλαίπωρης Κύπρου μας, το προδοτικό πραξικόπημα και η βάρβαρη τουρκική εισβολή. Πέρασαν τόσα χρόνια, λέγω από τότε, και το κυπριακό μας πρόβλημα δε μπόρεσε να κάμει έστω και ένα βήμα μπροστά παρά τις εντατικές και επανειλημμένες συνομιλίες που διεξήχθησαν ανάμεσα στις δυο πλευρές υπό την αιγίδα του γ.γ. του ΟΗΕ. Ούτε ένας πρόσφυγας μπόρεσε να στραφεί πίσω στο σπίτι του και τις περιουσίες του. Ούτε να εξακριβωθεί η τύχη έστω και σ' ένα αγνοούμενο και η άγνοια και η απόγνωση κατατρέπει τους συγγενείς των αγνοουμένων μας τι να 'γιναν τα προσφιλή των πρόσωπα. Οι εγκλωβισμένοι από πολλές χιλιάδες που ήταν στον καιρό της εισβολής παρέμειναν μόνο μερικές εκατοντάδες στην Καρπασία που αποτελούν το τελευταίο νήμα της ελληνικής ύπαρξης και αυτοί περνούν εφιαλτικές νύκτες από την καταπίεση και την τρομοκρατία των εποίκων και των στρατευμάτων κατοχής.

Τα τουρκικά στρατεύματα εξακολου-

θούν να κατέχουν το 37% του κυπριακού εδάφους και να μη επιτρέπουν στους Ελληνοκύπριους πρόσφυγες να γυρίσουν στα χωριά και τις πόλεις τους. Εγκατέστησαν στα σπίτια των Ελληνοκυπρίων 90 χιλιάδες έποικους από την Ανατολία που νέμονται τις ελληνοκυπριακές περιουσίες και γεννοβολούν με 2 και 3 γυναίκες για να ξεπεράσουν τον πληθυσμό των Ελληνοκυπρίων και να αλοιώσουν έτσι το δημογραφικό χαρακτήρα της Κύπρου μας. Το καθεστώς Ντενκτάς, που βασίζεται στην υποστήριξη τους, παρέχει όλες τις διευκολύνσεις στους έποικους για να περνούν άνετη διαβίωση στην Κύπρο, ενώ οι Τουρκοκύπριοι είναι παραγνωρισμένοι, πολίτες β' τάξεως και καταπιέζονται ανελέητα σε τρόπο που αναγκάζονται να ζητούν βίος στην ξενιτιά. Από τις 120 χιλιάδες που ήσαν στην αρχή της εισβολής παρέμειναν μόνο 80 χιλιάδες και αυτοί καθημερινά εκπατρίζονται, εγκαταλείποντας, σπίτια και περιουσίες για να γίνουν βορά των γιουρούκηδων και των εποίκων, αυτοί δε να πεινούν και να γυμνητεύουν στην ξενιτιά.

Για την πιο πάνω κατάσταση μόνη υπαίτια και ακεραία φέρει την ευθύνη η Τουρκία, που δεν έχει την πολιτική βούληση να λύσει το Κυπριακό και η μόνη επιθυμία της είναι να διατηρήσει το σημερινό στάτους ΚΒΟ στην Κύπρο για να ικανοποιήσει τα επεκτατικά της σχέδια που την ώθησαν να κάμει την εισβολή το 1974. Είναι γι' αυτά που εισέβαλε στην Κύπρο και όχι για να προστατεύσει τους Τουρκοκυπρίους που δεινοπαθούσαν δήθεν από τους Ελληνοκυπρίους, όπως απατηλά τότε διακήρυττε.

Εμμένει στο σημερινό στάτους ΚΒΟ, γιατί εξακολουθεί να πιστεύει πως η στρατιωτική της ισχύς θα μπορέσει να επιβάλει τη θέλησή της. Απατάται όμως οικτρά γιατί όπως διακήρυξε πρόσφατα και ο Πρόεδρος Μπους: «Το σημερινό στάτους ΚΒΟ στην Κύπρο είναι διεθνώς απαράδεκτο» και επομένως αδιανόητο το μονιμοποιηθεί ή νομιμοποιηθεί. Το μόνο που μπορεί να καταφέρει η Τουρκία με τη στρατιωτικότης παρουσία στην Κύπρο είναι να παρατείνει τη διαιώνιση του Κυπριακού. Η γραμμή της διαίρεσης και του αίσους πρέπει να απαλειφθεί, γιατί δε συνάδει με το πνεύμα της εποχής που διαχωριστικά τείχη κατακρεμίζονται, σύνορα κρατών καταργούνται, ανεξάρτητα κράτη ενοποιούνται για μια ενωμένη Ευρώπη, η Κύπρος μια ευρωπαϊκή χώρα, είναι κρίμα και άδικο να μείνει μοιρασμένη στα δυο και οι 2 κοινότητες να ζουν χωρισμένες και απομονωμένες χωρίς συνύπαρξη και συνεργασία για πρόοδο και ευημερία και οικονομική ανασυγκρότηση.

Μια πρόσφατη εισήγηση του Προέδρου Μπους για πραγματοποίηση μιας Διεθνούς Διάσκεψης για λύση του Κυπριακού με την προϋπόθεση πως μέσω των εκπροσώπων του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ θα έφθαναν οι θέσεις των δυο πλευρών σε ακτίνα συμφωνίας και σε σύγκλιση απόψεων που θα κατέληγαν σ' ένα περίγραμμα λύσης με στόχο τη συγκρότηση Διεθνούς Διάσκεψης για την επίτευξη συνολικής λύσης του Κυπριακού προβλήματος.

Δυστυχώς παρόλες της αισιόδοξης σκέψεις που δημιουργήθηκαν μετά τις αλληπάλληλες επισκέψεις στο τρίγωνο Κύπρος-Αθήνα-Άγκυρα που είχαν οι εκπρόσωποι του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ και με την κατάληξη πως η Τουρκία και η Τουρκοκυπριακή

ηγεία θα υποχωρούσαν στο εδαφικό, το προσφυγικό και τις 3 βασικές ελευθερίες, Δυστυχώς όλα έπεσαν στο κενό και την τελευταία στιγμή οι Τούρκοι υπαναχώρησαν, προβάλλοντας αστήρικτες και ατεκμηρίωτες θέσεις.

Επιστέγασμα της χειρονομίας του Αμερικανού Προέδρου ήταν και η συνάντηση των πρωθυπουργών Ελλάδας και Τουρκίας των κ.κ. Κωνσταντίνου Μητσotάκη και Μεσοούτ Γιλμάζ στο Παρίσι. Στη συνάντηση τούτη ο τελευταίος υπαναχώρησε δημόσια απ' όλες τις δεσμεύσεις της Κυβέρνησής του έναντι των Ηνωμένων Εθνών και από άλλα σχετικά στοιχεία για λύση του Κυπριακού ανακοινώνοντας ταυτόχρονα πως η πραγματοποίηση διεθνούς συνάντησης είναι ανέφικτη.

Δεν έφθανε τούτο ήλθε και ο κ. Ντενκτάς να εγείρει αξίωση για «κυριαρχία» δηλαδή δυο ξεχωριστά κράτη σε αντίθεση προς τα ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας και ιδιαίτερα 541,550,649 και το πρόσφατο 716 και σε αντίθεση προς προηγούμενη δέσμευση. - Ένα κράτος με 2 κοινότητες -. Είναι η δεύτερη φορά που ο κ. Ντενκτάς τορπιλλίζει το διάλογο και ναυαγούν όλες οι προσπάθειες. Η πρώτη περίπτωση ήταν το Φεβρουάριο του '90, όταν στη Ν. Υόρκη σε υψηλού επιπέδου συνάντηση υπό την αιγίδα του Γ.Γ. του ΟΗΕ, επίσης ναυάγησε κάθε προσπάθεια γιατί ο Ντενκτάς αξίωσε χωριστό δικαίωμα αυτοδιάθεσης και αναγνώριση της Τουρκοκυπριακής μειονότητας σαν λαός. Και οι δυο του όροι απορρίφθηκαν στην έκθεση Κουεγιάρ και στο ψήφισμα 649 του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Κυνικός και προκλητικός ο Τουρκοκύ-

πριος ηγέτης εμμένει στις παράλογες και έξαλλες παλιές θέσεις του για «εκ περιτροπής προεδρία» για «πολιτική ισότητα» και «συνεταιρισμό» θέσεις που υπονομεύουν τις προσπάθειες του Γ.Γραμματέα του ΟΗΕ και δυσχεραίνουν το έργο του. Η όλη στάση και συμπεριφορά του γενικά είναι τόσο θρασεία και προκλητική που πλήττει το κύρος όλων εκείνων που ενδιαφέρονται για μια δίκαιη και βιώσιμη λύση του Κυπριακού.

Αξιώνει ανερευθρίαστα ο Τουρκοκύπριος ηγέτης την «εκ περιτροπής προεδρία». Ξεχνά φαίνεται θεμελιώδες άρθρο του κυπριακού συντάγματος που και ο ίδιος υπέγραψε που αναφέρει - πως ο πρόεδρος της Κ. Δημοκρατίας πρέπει να είναι Ελληνοκύπριος και ο αντιπρόεδρος Τουρκοκύπριος. Πως μπορεί να υπάρξει θέμα «πολιτικής ισότητας» ανάμεσα μιας κοινότητας που εκπροσωπεί το 80% και μιας άλλης που εκπροσωπεί το 18% του πληθυσμού; Επιμένει στη διακυβέρνηση της Κύπρου στο «συνεταιρισμό». Με τούτη την αξίωσή του θέλει να είναι αφέντης και κυρίαρχος στο Βορρά και στην ενδεχόμενη λύση να είναι και ίσος «συνεταίρος» στη διεθνή υπόσταση της Κυπριακής Δημοκρατίας. Με άλλα λόγια θέλει από μας να του αναγνωρίσουμε το ψευδοκράτος και με την υστερόβουλη σκέψη προκειμένου να αποσκιρτήσει ένα παύει να υφίσταται η Κυπριακή Δημοκρατία και να οδηγηθούμε στη διχοτόμηση με δυο τελείως ανεξάρτητα κράτη.

Ευτυχώς που το τελευταίο ψήφισμα του Σ.Α. υπ' αρ. 716/91 έπεσε σαν καταπέλτης στο Ντενκτάς και έθεσε φραγμό στις σωβινιστικές και έξαλλες αξιώσεις του.

Δυστυχώς ο γ.γ. του Διεθνούς Οργανισμού κ. Κουεγιάρ υπεβοηθούσε πάντα την τουρκική πλευρά στις εκθέσεις του και έθετε

επανελημμένα σε ίση μοίρα το θύμα με το θύτη. Ουδέποτε κατελόγισε ευθύνες σ' όλη τη διάρκεια της θητείας του στο υψηλό αξίωμα του ΟΗΕ. Υπέθαλπε πάντα με τη στάση του τον εισβολέα και ενεθάρρυνε τον πληρεξούσιο της Άγκυρας στην Κύπρο να γίνεται πιο αδιάλλακτος και να οδηγεί το διάλογο σε πλήρες αδιέξοδο με τις έξαλλες και σωβινιστικές αξιώσεις του.

Το τελευταίο έγγραφο για λύση του Κυπριακού που υπέβαλε ο κ. Κουεγιάρ στο τραπέζι των συνομιλιών αποδεικνύει του λόγου το αληθές, πως ευθυγραμμίζεται με τις θέσεις της τουρκικής πλευράς. Παραθέτω συνοπτικά το απαράδεκτο τούτο έγγραφο.

1. Η προβλεπόμενη εναλλαγή Ελληνοκυπρίου και Τουρκοκυπρίου προέδρου.

2. Το δικαίωμα του βέτο που παρέχεται και στις δυο κοινότητες.

3. Ρύθμιση στο εδαφικό. Προτείνεται η Τουρκοκυπριακή κοινότητα που κατέχει το 37% της Κύπρου να διατηρήσει το 27% και πιο πάνω ακόμη ποσοστό που απέχει πολύ από τις Ελληνοκυπριακές θέσεις που εξαντλούν τη διαπραγμάτευση στο 25%.

4. Η μη επίλυση του προβλήματος των προσφύγων.

5. Η αποδοχή περιορισμών στην ελεύθερη διακίνηση που ταυτίζεται σχεδόν με τις τουρκικές θέσεις και έχει σαν αποτέλεσμα τη διαμόρφωση καθεστώτος δυο «κρατών» μέσα στην Κύπρο.

6. Η διατήρηση στρατευμάτων κατοχής, αφού δεν προβλέπεται η αποχώρησή τους, αλλά απλώς η μείωσή τους.

Η πρωτοβουλία που έχετε υποβάλλει κ. Κουεγιάρ για μας τους πρόσφυγες, είναι απαράδεκτη και απορριπτέα. Γιατί φανερά και αναντίλεκτα παραβιάζει τον Καταστατικό χάρτη των Η.Ε. Εσείς σαν εντολοδόχος του Διεθνούς Οργανισμού έπρεπε να φυλάττετε απόψεις και ακέραιες τις αρχές του και τις αποφάσεις του και να τις προσέχετε σαν κόρη οφθαλμού και όχι να τις παραβιάζετε και να τις καταστρατηγείτε. Με τη μεροληπτική σας στάση υπέρ των Τούρκων εφθάσατε στο σημείο για να απαλλάξετε το Ντενκτάς από τις ευθύνες του να ισχυριζεσθε ότι δεν ευθύνεται άνθρωπος, αλλά είναι η υφή του προβλήματός μας.

Αλλά είναι οι άνθρωποι, ηγέτες, που χειρίζονται τα προβλήματα και ανάλογα με τη λογική ή την παραφροσύνη που διαθέτουν λύουν τα προβλήματα ή τα οδηγούν σε έκρηξη. Ο Ντενκτάς είναι ο ηγέτης ακριβώς που με τον παραλογισμό του κρατεί το κυπριακό σε εκκρεμότητα. Και με το να συγκαταλύπτει ο Γ.Γ. του ΟΗΕ τον ηγέτη της Τουρκοκυπριακής κοινότητας δεν επιτυγχάνει τίποτε άλλο από του να προσφέρει στήριξη στο Ντενκτάς για να συνεχίσει να υπονομεύει τις προοπτικές λύσης του προβλήματός μας.

Παρόλη την πικρία και απογοήτευση που νοιώσαμε εμείς οι πρόσφυγες Ελληνοκύπριοι για τη μεροληπτική στάση του κ. Κουεγιάρ, είμαστε έτοιμοι να το συγχωρήσουμε με την προϋπόθεση πως θα εργασθεί στο υπόλοιπο χρόνο της θητείας του για μια δίκαιη και βιώσιμη λύση στο εθνικό μας θέμα, λύση που θα εξασφαλίζει τη διαβίωση του Ελληνισμού της Κύπρου στα σπίτια και τις περιουσίες του σε συνθήκες ειρήνης, ασφάλειας και ευτυχίας. Τότε θα το θεωρούμε μεγάλο ευεργέτη μας και η ευγνωμοσύνη που

θα του χρωστούμε θα είναι διαρκής και παντοεινή και από μας τους σημερινούς και από τις επερχόμενες ελληνικές γενεές της Κύπρου μας.

Για να πετύχει όμως ο κ. Κουεγιάρ μια τέτοια ιδεώδη λύση πρέπει να βασισθεί όχι μόνο στα ψηφίσματα του Ο.Η.Ε. και του Συμβουλίου ασφαλείας, αλλά και σε κείνα άλλων διεθνών βημάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης, της ΕΟΚ, των αδεσμεύτων, της Κοινοπολιτείας της ΔΑΣΕ του Παρισιού και άλλων.

Όλα προνοούν επιστροφή όλων των προσφύγων στα σπίτια και τις περιουσίες τους ανάμεσα σε συνθήκες ασφάλειας την εφαρμογή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των τριών βασικών ελευθεριών, την αποχώρηση των τουρκικών στρατευμάτων και των εποίκων, το ενιαίο του κυπριακού κράτους και των διεθνών εγγυήσεων, με την πλειοψηφία να κυβερνά, με κατοχυρωμένα και σεβαστά τα δικαιώματα της μειοψηφίας.

Για 17 χρόνια εμείς οι πρόσφυγες μαζί με την Κυβέρνηση και μ' όλο τον κυπριακό ελληνισμό αγωνιζόμαστε για τα δίκαια δικαιώματά μας. Αυτά ούτε παζαρεύονται, ούτε ξεπουλιούνται. Καμιά πίεση, καμιά απειλή, κανένας εκβιασμός δε θα μπορέσει ποτέ τη διαγραφή ή την απεμπόληση τους. Για μας δεν υπάρχουν χαμένα εδάφη. Υπάρχουν μόνο απαράδεκτα τετελεσμένα της ωμής βίας. Δεν ξεχνούμε τα σκλαβωμένα χωριά και τις πόλεις μας και δεν αποδεχόμαστε τη νομιμοποίηση των αυθαιρεσιών και εγκλημάτων του Τουρκικού Απίλα. Αρνούμαστε να συγκατατεθούμε σε μια νόθα, ετοιμόρροπη και θνησιγενή διευθέτηση του εθνικού μας θέματος. Είμαστε πάντοτε έτοιμοι και πρόθυμοι για μια δίκαιη και βιώσιμη λύση. Ουδέποτε θα δεχτούμε μια εξαμβλωματική λύση που

μας οδηγεί στην εθνική αυτοκτονία.

Θα αγωνισθούμε ανυποχώρητοι με υψηλό το φρόνημα και ακμαία την ψυχή, μέχρις ότου ξεπλυθεί το μίasma που ο βάρβαρος κατακτητής μόλυψε για 17 τώρα χρόνια τον αγέραστο και ακατάβλητο μας Πενταδάκτυλο, που στέκει θλιμένος και περίλυπος και μας περιμένει να μας δεχτεί και πάλι στη ζεστή του αγκαλιά. Μέχρις ότου κατοικηθεί η Ξακουστή μας Κυθρέα, το Νιόχωριο, η Βώνη, το Τραχώνι, το Παλαίκυθρο η Μια Μηλιά και μαζί τους και όλες οι κατελημμένες πόλεις και χωριά από μας τους Έλληνες. Μέχρις ότου από μας τους Έλληνες αναστήσουν όλα την παλιά τους αίγλη και δόξα όταν τα περιέβαλλε η ειρήνη, η χαρά και η ευτυχία. Μέχρις ότου κτυπήσουν οι καμπάνες των εκκλησιών μας για να γιορτάσουμε την πιο χαρμόσυνη μέρα, τη γιορτή των κυπριακών ελευθεριών.

Ευχαριστώ τον Πανοσιολογιότατο Ηγούμενο της Ιεράς Μονής Κύκκου κ. Νικηφόρο για την ευγενικιά του προθυμία να προσαστεί τις δέησης και να ηγηθεί της πο'λα προνοούν επιστροφή όλων των προσφύγων στα σπίτια και τις περιουσίες τους ανάμεσα σε συνθήκες ασφάλειας, την εφαρμογή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των βασικών ελευθεριών, την αποχώρηση των Τουρκικών στρατευμάτων και των εποίκων, το ενιαίο του κυπριακού κράτους και των διεθνών εγγυήσεων, με την πλειοψηφία να κυβερνά με κατοχυρωμένα και σεβαστά τα δικαιώματα της μειοψηφίας.

Για 17 τώρα χρόνια εμείς οι πρόσφυγες μαζί με την κυβέρνηση και μ' όλο τον κυπριακό ελληνισμό αγωνιζόμαστε για τα δίκαια δικαιώματά μας. Αυτά ούτε παζαρεύονται, ούτε ξεπουλιούνται. Καμιά πίεση, καμιά

απειλή, κανένας εκβιασμός δε θα μπορέσει ποτέ τη διαγραφή ή την απεμπόληση τους. Για μας δεν υπάρχουν χαμένα εδάφη. Υπάρχουν μόνο απαράδεκτα τετελεσμένα της ωμής βίας. Δεν ξεχνούμε τα σκλαβωμένα χωριά και τις πόλεις μας και δεν αποδεχόμαστε τη νομιμοποίηση των αυθαιρεσιών και εγκλημάτων του Τουρκικού Απίπτα. Αρνούμαστε να συγκαταθέσουμε σε μια νόθα, ετοιμόρροπη και θνησιγενή διευθέτηση του εθνικού μας θέματος. Είμαστε πάντοτε έτοιμοι και πρόθυμοι για μια δίκαιη και βιώσιμη λύση. Ουδέποτε θα δεχτούμε μια εξαμβλωματική λύση που μας οδηγεί στην εθνική αυτοκτονία.

Θα αγωνισθούμε ανυποχώρητοι με υψηλό το φρόνημα και ακμαία την ψυχή, μέχρις ότου ξεπλυθεί το μίasma που ο βάρβαρος κατακτητής μόλυψε για 17 τώρα χρόνια τον αγέραστο και ακατάβλητο μας Πενταδάκτυλο, που στέκει θλιμένος και περίλυπος και μας περιμένει να μας δεχτεί και πάλι στη ζεστή του αγκαλιά. Μέχρις ότου κατοικηθεί η Ξακουστή μας Κυθρέα, το Νιόχωριο, η Βώνη, το Τραχώνι, το Παλαίκυθρο η Μια Μηλιά και μαζί τους και όλες οι κατελημμένες πόλεις και χωριά από μας τους Έλληνες. Μέχρις ότου από μας τους Έλληνες ανακτήσουν όλα την παλιά τους αίγλη και δόξα όταν τα περιέβαλλε η ειρήνη, η χαρά και η ευτυχία. Μέχρις ότου κτυπήσουν οι καμπάνες των εκκλησιών μας για να γιορτάσουμε την πιο χαρμόσυνη μέρα, τη γιορτή των κυπριακών ελευθεριών.

Ευχαριστώ τον Πανοσιολογιότατο Ηγούμενο της Ιεράς Μονής Κύκκου κ. Νικηφόρο για την ευγενικιά του προθυμία να προσαστεί τις δέησης και να ηγηθεί της πορείας. Καθώς και τον πρόεδρο του ΔΗΚΟ και π.Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας κ.